

Lit. Barceloneta, 5. Pau. 56.

EDICTE IMPORTANT

L' explicació en la página següent.

EDICTE

Jo, don Fulano de Tal, Director del setmanari comich-satírich, burlesch é ilustrat LO CRIT D' ESPANYA, que veu la llum pública en Barcelona, á tots los habitants dels Principats de Catalunya y d' Asturias, á n' els dels antichs Regnes d' Aragó, Valencia y Navarra, á n' els del Senyorío de Vizcaya y á n' els de las dos Castellas, y en fi á tots aquells que las presents lletras veigin y entenguin, no ordeno ni mano, que aixó ja ha passat de moda, sino que

FAIG SABER:

En virtut d' aquesta convocatoria, que 's publicarà en lo número del esmentat periódich correspondent al dia 14 del present mes, s' obra un CONCURS ó CERTAMEN internacional, ab lo fi y propósito de resoldre lo trascendentalíssim é important problema que s' enclou en la següent pregunta:

{QUÍN ES LO MODO MÉS FÁCIL, PROMPTE, SEGÚ Y RADICAL D' ACABAR AB LOS LLIBERALS ESPANYOLS SENS FELSHI MAL?

Per sí sol se recomana 'l tema, y per tant no 'm dech entretenir en ponderar l' excelencia y oportunitat del mateix.

Passo, per tant, á exposar las

BASES DEL CONCURS

1.ª Se donarà á aquell que millor contesti á la pregunta, un premi consistente en lo que 's detalla á continuació:

Se publicarà 'l retrato del premiat en la plana primera de LO CRIT D' ESPANYA.

Gosará mientres visqui d' una suscripció gratis á dit setmanari y á la ilustració militar carlista *El Estandarte Real*.

Y per fi se li fará entrega de la colecció completa de las publicacions de la BIBLIOTECA TRADICIONALISTA, consistente en un *Album de personajes carlistas* (tres tomos); un *Dos Reyes*; las dos obras ab enquadernació de luxo; un *Blanca y Leopoldo*; un *Almanach* de dita BIBLIOTECA pera 1890, y un gran retrato de Don Carlos, dels últimament publicats.

2.ª No s' adjudicará cap altre premi ni tampoch accéssit.

3.ª Compondrán lo Jurat los cinch honorables individuos que forman la Redacció de LO CRIT D' ESPANYA, ó sian l' *Equis*, en *Flordelís*, l' *Angel Romántich*, en *Gay-Lussac* y un servidor de vostés.

4.ª Pera jutjar las respuestas, s' atendrá al mérit absolut y al relatiu de las mateixas, y 's deu procurar que en quant sigui possible encloguin en pocas paraulas l' idea que 's vulgi expressar.

5.ª Lo concurs quedará tancat en lo dia 15 del vienent Mars, y 's publicarà 'l fallo en lo número del 21.

6.ª Lo Jurat se reserva 'l dret de deixar de publicar las contestacions que cregui inconvenients ó sense solta.

7.ª Las respuestas podrán ésser en catalá ó en castellá, en qual últim cas se publicarán traduhidas, y 's remetran al Director de LO CRIT D' ESPANYA, apartat de Correus 147, Barcelona.

8.ª y última. Totas las respuestas deuen ésser firmadas ab lo nom y apellido y residencia del remetent, sens quals circunstancias no 's donarà curs á aquellas, si bé en lo periódich sols se farán constar las iniciais y població de residencia, guardant numeració correllativa.

Ja quedan enterats tots aquells que, sian ó no lliberals, vulgan contribuir á lliurar á Espanya de la plaga que està fent la lley á tots quants som partidaris de la tradició y del principi de la Llegitimitat.

Animo, donchs, y á veurer si entre tots trobém lo remey.

Donat en Barcelona y en lo dia 11 de Febrer de 1890, aniversari de la proclamació de la *gran* República espanyola.

JO 'L DIRECTOR.

A fi de que nostres lectors de fora de Catalunya puguin ferse càrrec del contingut d' aqueix document, lo publiquém traduhit á continuació:

EDICTO

Yo, don Fulano de Tal, Director del Semanario cómico-satírico, burlesco é ilustrado LO CRIT D' ESPANYA, que ve la luz pública en Barcelona, á todos los habitantes de los Principados de Cataluña y de Asturias, á los de los antiguos Reinos de Aragón, Valencia y Navarra, á los del Señorío de Vizcaya y á los de las dos Castillas, y, en fin, á todos aquellos que las presentes letras vean y entiendan, no ordeno ni mando, que esto cayó ya en desuso, sino que

HAGO SABER:

En virtud de esta convocatoria, que se publicará en el número del expresado periódico correspondiente al dia 14 del actual mes, se abre un CONCURSO ó CERTAMEN internacional, con el fin y propósito de resolver el trascendentalísimo é importante problema que se encierra en la siguiente pregunta:

{CUÁL ES EL MODO MÁS FÁCIL, PRONTO, SEGURO Y RADICAL DE ACABAR CON LOS LIBERALES ESPAÑOLES SIN CAUSARLES DAÑO?

Por sí solo se recomienda el tema, y no me debo, por tanto, entretener en ponderar la excelencia y oportunidad del mismo.

Paso, pues, á exponer las

BASES DEL CONCURSO

1.ª Se dará á aquel que mejor conteste á la pregunta, un premio consistente en lo que va detallado á continuación:

Se publicará el retrato del premiado en la primera página de LO CRIT D' ESPANYA.

Disfrutará mientras viva una suscripción gratis á dicho semanario y la Ilustración militar carlista *El Estandarte Real*.

Y por fin se le hará entrega de la colección completa de las publicaciones de la BIBLIOTECA TRADICIONALISTA consistente en un *Album de personajes carlistas* (tres tomos); un *Dos Reyes*; ambas obras con enquadernación de lujo; un *Blanca y Leopoldo*; un *Almanaque* de dicha Biblioteca para 1890, y un gran retrato de Don Carlos, de los últimamente publicados.

2.ª No se adjudicará más premio que el expresado, ni tampoco accéssit.

3.ª Compondrán el Jurado los cinco honorables individuos que forman la Redacción de LO CRIT D' ESPANYA, ó sean *Equis*, *Flordelís*, *Angel Romántich*, *Gay-Lussac* y este servidor de ustedes.

4.ª Para juzgar las respuestas, se atenderá al mérito absoluto y al relativo de las mismas, y se debe procurar que en lo posible condensen en pocas palabras la idea que se trate de expresar.

5.ª El Concurso quedará cerrado el dia 15 del

próximo Marzo, y se publicará el fallo en el número del 21.

6.ª El Jurado se reserva el derecho de dejar de publicar las contestaciones que juzgue inconvenientes ó insulsas.

7.ª Las respuestas podrán mandarse en castellano ó en catalán, y en el primer caso se publicarán traducidas, y se deberán remitir al Director de *Lo Crit d' Espanya*, apartado de correos 147, Barcelona.

8.ª y última. Todas las respuestas deben venir firmadas con los nombre, apellido y residencia del remitente, sin cuyas circunstancias no se las dará curso, por más que en el periódico sólo se harán constar las iniciales y población de residencia, guardando numeración correlativa.

Quedan ya enterados todos los que, liberales ó no, quieran contribuir á liberar á España de la plaga que está fastidiando á cuantos somos partidarios de la tradición y del principio de la Legitimidad.

Animo, pues, y á ver si entre todos damos con el remedio.

Dado en Barcelona, á los 11 de Febrero de 1890, aniversario de la proclamación de la gran República española.

YO EL DIRECTOR.

LA SETMANA

De nou 'ls perturbadors del ordre públich y de la tranquilitat doméstica tornan á aixecar lo cap pera mirarnos de fit á fit.

Aixó no ho dich jo; ho diuhens tots los lliberals que han creut á peus junts, més ó menos temps, en la destrucció del carlisme.

Fins los periódichs que desde sas columnas han declarat una y mil voltas que som un cadáver galvanisat, diuhens aquests días que 's necessari estar previn-guts contra 'ls eterns é implacables enemichs de la llibertat y del progrés.

En una paraula, tots veuhens molt apropi los horrors d' una guerra civil, y somfán que carlins de ferésteca estampa tornan á matar lliberals y á menjarse las criaturas.

•••

Los republicans, que conservan encara en son pit una mica de foch cantonal, estant exasperats perque, segons ells, l' atreviment carlista invadeix los llochs més concorreguts.

—Ja no solament infestan á Espanya de Círcols; la seva propaganda ha arribat al extrém de repartir prospectes d' obras carlistas per teatros y cafés.

—¡Es un escàndol!—contesta un federal partidari de Ramón Chies.—Si tots los homes de bona voluntat no prenem una determinació, la escena dels fusellaments de Llers prompte's tornarà á repetir. ¡Ay! si 'n aixó no si posa coto!

—¿Qué vol dir?

—Que prompte aquests carlins se 'ns menjaran com á bistecks. Desenganyis; cada dia creix la seva furia antiliberal. Lo diumenge passat arriba á l' alsada del monument á Colón.

—¿Qué han derribat potser aquesta obra d' art?

—Molt pitjor. Aprofitaren punt tan elevat pera cantar desde allí un solemne trágala á Barcelona lliberal en pés.

•••

Per aquest tenor son tots los comentaris que sobre la repartició de prospectes han fet los lliberals barcelonins.

Quant lo diumenge passat se 'n llensaren unas quantas dotzenas de mils desde dalt de l' estatua aludida, l' espectacle no podia ésser més bonich, ni més salats los diálechs cassats al vol.

—Los carlins ja 's remontan per las regions elevadas.

—Y desde allí tiran fullas subversivas que cauen dins lo pati d' Atarasanás, y que arreplegan los soldats com si fossen pá benefit.

—¡Cóm se coneix que 's carlista l' arquitecte que dirigí aquesta obra! Ho dich, perque del contrari no hauria deixat medi de que s' enfilessin.

—En aquest pas, aquesta pilastra 's converteix en sima d' Igusquiza.

•••

Lo gran retrato de Don Carlos, que está exposat en la Llibrería Universitaria, Saló Parés, carrer de la Palla, Estampería del carrer dels Archs, núm. 7, y en los principals kioscos de la Rambla, ha acabat de provocar la cólera lliberal y nocedalina.

Aixó y la arribada del senyor Marqués de Cerralbo té á tots los socis del Dragó fora de test.

Lo *Diario de Cataluña*, no poguent reprimir sa indignació olímpica, ha apelat al procediment d' insultar á persona tan respectable com lo president del Círcul Tradicionalista D. Joseph d' Espanya.

Aquests son los medis empleats per los que son impotents pera destorbar los obsequis que s' estan tributant al president de tots los Círculs Tradicionalistas d' Espanya.

Y es natural.

Ne surtirán ab las mans al cap, com á l' Olimpo.

Y sinó que ho probin.

•••

Los conservadors tampoc miran ab bons ulls que 's destaquen la magestuosa y arrogante figura de nostre Jefe en punts tants céntrichs com los indicats.

Ara més que mai desitjarán ésser poder pera cometre la arbitrarietat de prohibir sa exposició.

Me consta que un lector entusiasta de 'n Mafé y Flaquer ha donat alguns passos en aqueix sentit.

Aquest efecte extraordinari que ha causat lo retrato, proba que 's d' indisputable mérit.

No més que ab aquest dato, mereix ésser calurosamente felicitada la *Biblioteca Tradicionalista*.

FLORDELÍS.

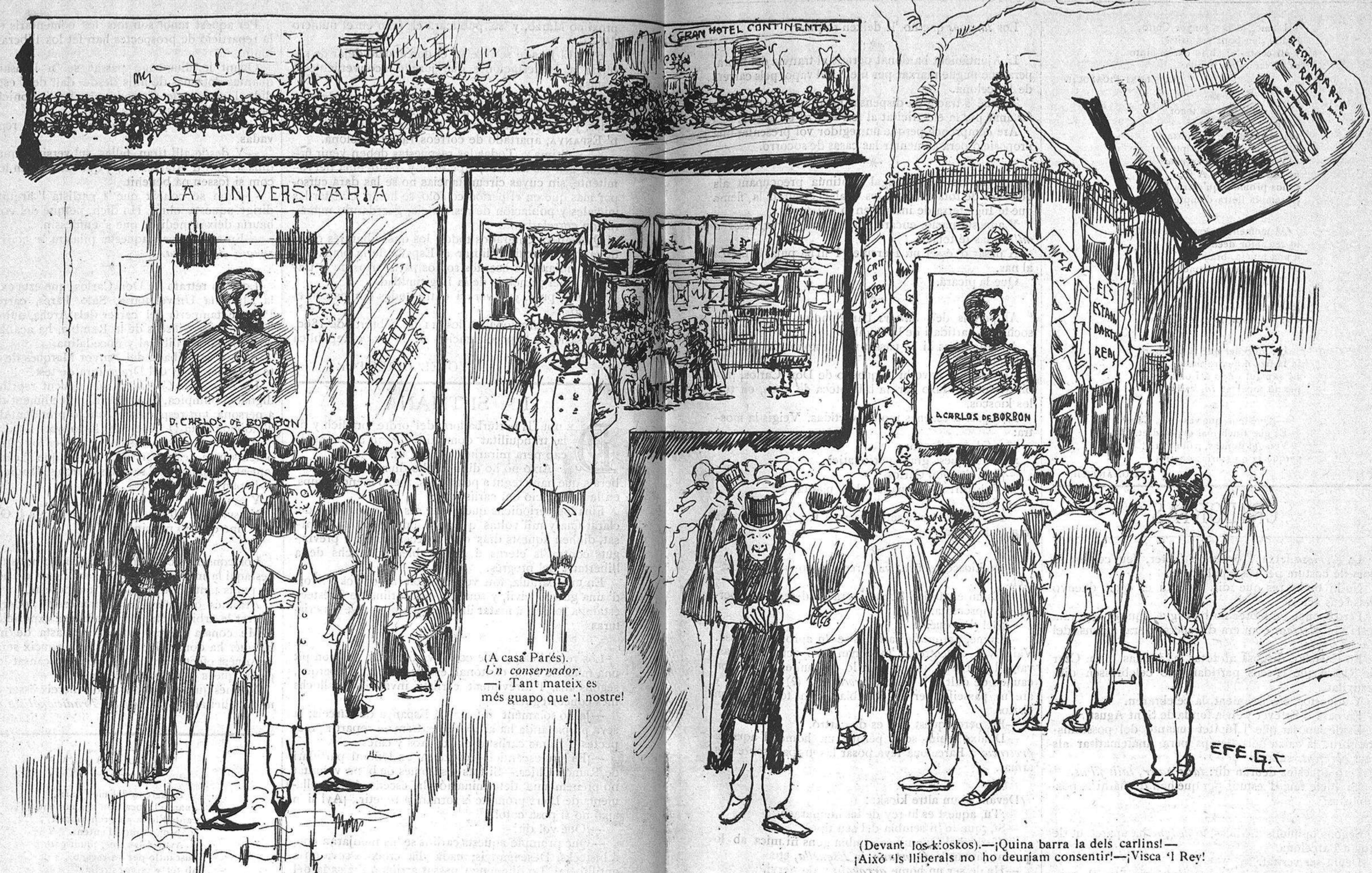
EPIGRAMAS

Lo sereno del meu barri,
quant ell toca ab l'ayguardent,
canta l' hora ab gran xibarri
y apenas ningú l'entent.

Avuy á las tres, ¡quin gat!
buscantlo per un recado,
ab tot y estar estrellat
sentí cantarli: *nublado*.

•••

Un cuyner de poch salari
se llogá sens més ni més
á rahó d'un ral diari
á casa d'un rich marqués.

(En lo carrer de Fernando).

Dos gomosos al veuret lo retrato de Don Carlos:
—¡Vaya quin tipo, no porta pan y toros ni 'l bigeti engomat!

(Devant los kioskos).—¡Quina barra la dels carlins!
—Això 'ls liberals no ho deuriām consentir!—¡Visca 'l Rey!

L'amo, lo bon senyor Cinto,
li diu: ¿feu bons requisits?
y ell contesta: ab lo que'm pinto
es en fer rables fregits.

BATLLORI PICAFOCH.

•••

Un pianista y un tenor
llegian certa revista,
y acabant digué'l pianista:
Escriu bé aquest escriptor.

Y respondé de repenta
un rústich pagés: A fé;
j' hos prometo qu'escriu bé;
¡si sembla lletra d'impremta!

•••

Al moment 'n que'n Rosendo
lo seu amor declarava
á una nineta, bramava
un ase ab soroll tremendo.

Y ella, després que'll exclamá
ab un accent plé d'amor:
¿que sents, nena del meu cor?
diu: sento un burro que brama.

•••

Un tal Soler que vá fonderos,
ja fá tres o quatre mesos,
he sapigut que's á Londres,
per no topar ab inglesos.

•••

—¿Qué tens, que vas coix, Elías?
—Es que tinch mal al peu dret.
—Vetaquí donchs, ¡voto al ret!
perque ja no escrius poesías.

A. ROMÁNTICH.

CRIDORIAS

La *gloriosa* fetxa, l' once de febrer, fou celebrada com de costum per los republicans.

No hi tenim rés que dir. Quiscú es molt duenyo dels seus actes.

Pero l' once de febrer no ha sigut aquest any una festa tan *gloriosa* com era d' esperar pera alguns del *gorro frigio*.

En Castelar, disposá ab totas las ínfulas d' un Czar de Russia que 'ls seus partidaris no celebressen dita festivitat.

Y aquests, efectivament, la celebraren.

En casa l' Estevet y en la fonda de Sant Agustí.

Es de suposar que 'l Júpiter tunante del possibilisme obrirá la caixa dels llamps pera anatematisar als seus *obedients* súbdits.

Pero aquests deurán dir: *talis pater, talis filius*.

¿Si 'l jefe fuig d' estudi, per qué han d'anarhi 'ls possibilistas?

•••

Segons opinions médicaas, lo *dengue* ha aparescut de nou á Barcelona.

Deurá ser veritat.

Pero ab la diferencia de que aixís com fins al present atacava á las personas, are vá contra 'ls vegetals.

A la Rambla los arbres s' hi moren que 's una llástima.

Un subjecte molt observador, que no creu en lo *dengue*, diu que 'ls arbres tenen lo mateix mal que 'l municipi de Barcelona.

Los *tarugos* que no 'ls deixen respirar.

•••

L' Ajuntament ha donat permís al tranvía del litoral pera que pugue marxar per medi del vapor pels carrers de Barcelona.

També 's tracta de dispensar igual autorisació pera fer anar per la electricitat al ferro-carril de Sarriá.

Are comprehend perque un regidor vol presentar una proposició pera aumentar las casas de socorro.

•••

La qüestió de Portugal continua preocupant als polítichs de tota Europa, los quals censuran la flema que té Inglaterra de insistir en lo seu *tretze*.

Y aquesta nació, encare que digui *¡portuguesos a mi!* no las té totas.

A pesar d' ésser un Hércules, l' hi ha pujat la mosca al nas.

Que la picará.

•••

Ab permís dels *dandys* barcelonesos, jo cada dia soch més partidari de la Rambla.

Aquests días hi he passat unas estonas de gran satisfacció.

Ab motiu d' haverhi lo quadro de Don Carlos, publicat de gran luxo per la biblioteca de casa, en tots los kioscos.

Han passat escenas molt divertidas. Veigis la mostra:

Uns fulanos deyan:

—¿Qui es aquest gran personatje?

—¡Sembla Don Carlos!

—¿Vols dir? —Tan guapo y ben plantat es?

—¡Vaja!

—Llástima es confesarho; però 'l Rey dels carcas es una gran figura.

•••

En lo kiosco següent vaig recullir lo següent diálech:

—¡Es un escàndoll Soch liberal, y detesto la llibertat d' impremta.

—¡Be! —Per qué?

—Home, porque 'ls carlistas se 'n aprofitan massa.

Vaig avuy á teatro, y 'm donan prospectes carlistas; vaig al port, y al passar per lo monument de Colon cauen de dalt del mateix *proclamas* (?) carlistas, y are 'm passeijo per la Rambla, y 'm topo ab Don Carlos.

—Bé, però aquest ray; es de cartró.

—D' aixó tenim sort, porque un home d' aquesta presencia á Barcelona feya posar las tropas sobre las armas.

•••

Devant d' un altre kiosko:

—¿Tú, aquest es lo rey de las húngaras?

—Sí, ¿que te 'n sembla del seu tipo?

—¡Caramba! Que no se sembla gens ni mica ab lo que 'ns pintan la *Campana*, la *Esquella*, etc.

—Ha de ser un home *arrogant* y de nervi.

—Sí, lo que falta á Espanya precisament.

•••

Una mica més endavant:

—¿Qui es aquest?

Contesta una veu:

—Lo rey d' Espanya.

—¿Qué's burla de mí, minyó?

—No, senyor; pero aquest nen que porta en brassos aquesta senyora, es lo rey d' Espanya. Ja ho diu lo mateix retrato: «S. M. el rey Don Alfonso XIII.»

—¡Fuigi d' aquí! Vull dir aquest retrato de més amunt.

—¡Ah! Aquest es.... el otro.

—Bé, qui es el otro?

—Ja veurá, no m' embolico, que aquí detrás nostre hi ha un polisson.

•••

Segons diuen, l' Ajuntament no ha volgut cedir lo restaurant del Parch pera celebrar lo dinar en obsequi al marqués de Cerralbo.

Si la noticia es certa, com creyém, s' ha lluhit, senyor Maciá.

Allí ahont hi han menjat los conservadors, republicans, etc., etc., no hi poden menjat los carlistas.

Si continua per aquest camí, administrant ab aquesta igualtat als ciutadans, créguim, senyor Maciá, no fará fira.

Ni li regalaré, com al marqués de Olérdola, un xalet.

Tot lo més serà un' altra cosa.

Un xiulet.

Y encare, després de tocarlo á las sevas orellas.

•••

La sola noticia dels obsequis que 'ls carlistas barcelonesos tractan de dedicar al senyor marqués de Cerralbo, ha desconcertat als tres o quatre nocedalins que hi ha domiciliats en unas golfas del carrer de Santa Ana.

Y recordant, sens dupte, que quant ha vingut á aquella ciutat la nina del seu ull, lo *Don Ramón*, ha ésser ebut ab grans coros de xiulets, no poden pahir que 'ls tradicionalistas preparin ovacions entusiastas pera rebrer dignament á un caballer carlista de la importància del marqués de Cerralbo.

Ab aquest motiu, lo diari de la Gardunya enraona com una pescatera.

O com un nocedalista.

De tal manera, que 'l mateix *Diluvio* aprofita 'ls seus suellos y 'ls serveix als lectors com á plat del dia.

Y si alguna vegada l' orga de las clavegueras no 's fixa en los arguments del *Diario de Cataluña*, aquest se pren la molestia de ferlohi á mans, lo mateix que al *Noticiero Universal*.

Ignorérem si 'ls redactors del aludit diari nocedalí saben los preceptes del seu atleta lo senyor Sardá, tant brillantment exposats en *Lo liberalisme es pecat*.

¡Ah! lo diario segueix fent mil escandalls dels balls. Sobre tot procure tronar contra 'ls flamencos.

Pera convéncer als seus lectors.

Y.... fins á algun company de la redacció de vostés.

¡Sí, senyor, de casa seva!

¿Estém?

•••

Una súplica als caixistas.

Fássin lo favor de fixarse més ab las quartillas.

Perque de tant en tant me fan dir uns disbarats de p. p. y doble u.

Aquest últim número 'm posan, entre altres cosas, un *pero* en lloc de *pro*, y en sa conseqüencia, resulta un vers llach de mida.

Faig aquesta observació perque s' hi ha algun mestre *Redoma*, que ho noti, se dirigeixi á vostés.

•••

Lo dimecres passat, á las set y mitja de la tarde, arribá á aquesta ciutat lo Sr. Marqués de Cerralbo.

La estació dels ferro-carrils de Tarragona, Barcelona y Fransa estava completament atestada de carlistas, ansiosos de saludar á tan distingit personatje. Al baixar del tren fou objecte d' entusiastas aclamacions.

Ja donaré compte á nostres lectors de la vetllada que lo Círcul Tradicionalista li dedicarà lo dissapte pròxim, y també del banquet que tindrà lloc en lo Restaurant de Miramar lo diumenge.

Per las senyals será numerosíssim, y entretant insistim ab tots nostres amichs que prenguin part en aqueixa demostració de carinyo que Catalunya carlista dedica al President de tots los Círculs Tradicionalistes d' Espanya.

Mal que pesi als nocedalins.

•••

La setmana passada fallesqué en aquesta ciutat doña Josepha de Rocabruna, baronesa de Albi.

Al donar lo més sentit pésam á son fill, lo conegit carlista D. Mariano de Montoliu, supliquem á nostres lectors uneixin las oracions á las nostras per l' etern descans de son ànima.

CORRESPONDENCIA

K. R. L.—Lleyda.—Sento molt no poguer complairel.

J. B.—Barcelona.—Per Deu, no 'ns vinga ab sonets com lo que envia, perque perdrá 'l temps inútilment.

Batllori Picafoch.—Barcelona.—Vosté deu volguer aprofitar la celebritat de mon amich *Picafort*, ¿vritat? Donchs al dirli que serveixen los epigramas, faig constar que vosté no es ell.

Las cosas claras y 'l chocolate espés.

Un Camalich escuat y E. Xalapeira.—Montblanch.—Las sevas poesías valen un Perú; però no 'ns agrada publicar certs pseudònims. Remetin la seva firma junt ab algun' altra poesía tant hermosa com las que tením, y 's publicarán.

J. M. R.—La seva poesía 'ns ha agradat bastant, y la publicarem; pero preferímos cosas del carácter humorístich que ha emprés lo periódich; ¿entén?

Filibetas.—Lo seu diálech es massa serio, y per tant no 's pot publicar.

Pau Bernat.—Lo género no convé, y es llástima, perque vosté sab lo que 's pesca.

Anònim.—Fernando Miedo.—Segons los últims telegramas rebuts, lo vers

y 'ls diu repartint bon trompaso

no es vers ni tal aca, sino un bollit de primera marca; y las rimas bestia y llesta, blanca y espanta, y altres, ni en temps de la gloriosa, que tot anava al revés, havían arribat á ser rimas perfectas. Ara en serio; si vosté s' hi dediqués una mica, podrà escriure cosas bonas.

T. R. y S.—¿Que feya parat? Escriga, home, escriga; á veure si fá retirar á n' en Valbuena, Pereda, Tamayo y demés escriptors de á quarto 'l rengle.

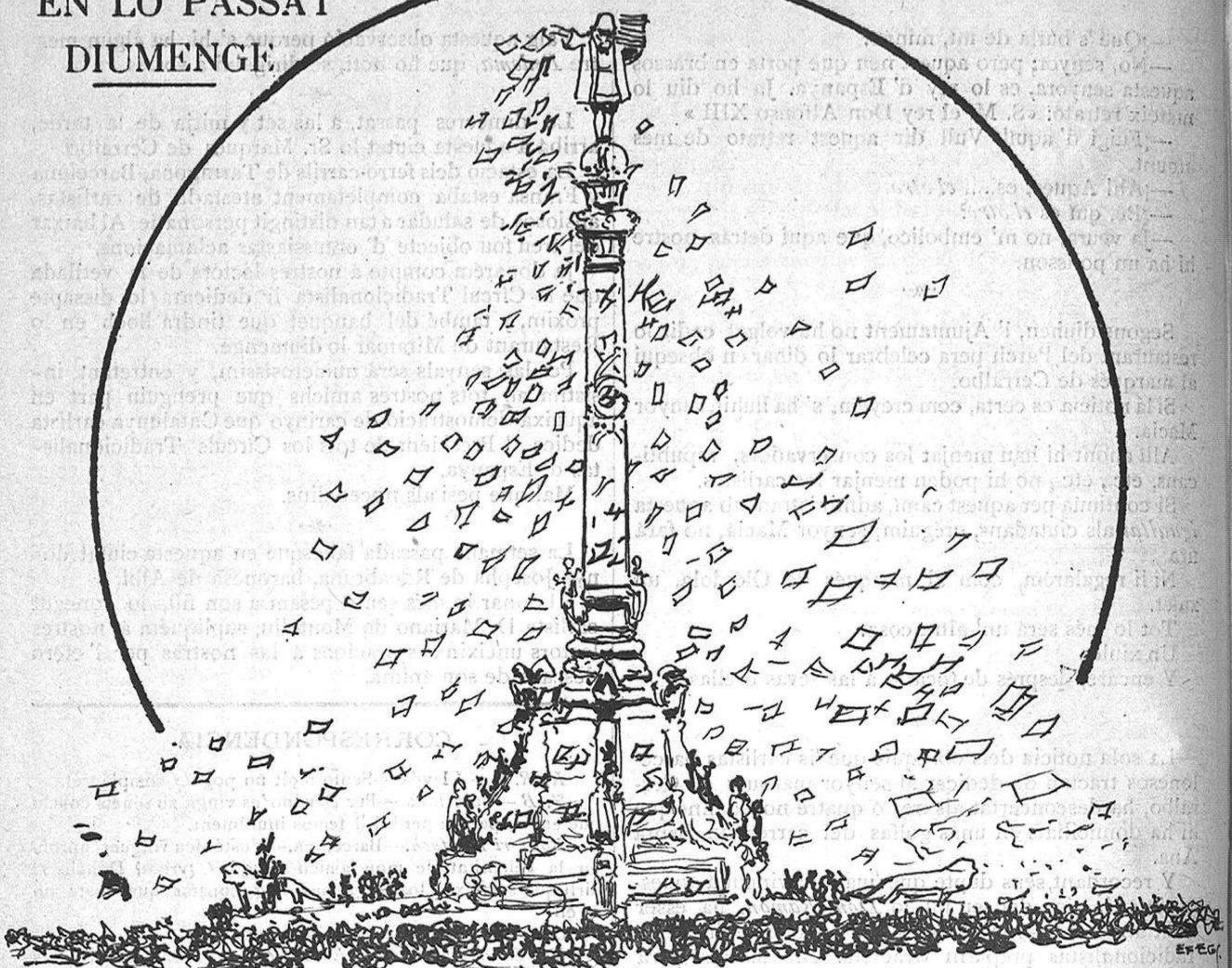
K. R. L. I.—Lleyda.—La culpa no ha sigut de correus; ha sigut nostra. De sos treballs solsament serveix *«Lo Espanyol»*, y encare corretxit. Procuri perfeccionarse.

P. T. y O.—Ribas.—Malgrat.

«No es verdad, ángel de amor,
que en esta apartada orilla
ni han que fan versos tant péssims
qu'un s'hi mitj-parteix de riurer.

R. T.—Solsona. 'S publicará.

**EN LO PASSAT
DIUMENGE**

Cristóful Colon tirant fullas carlistas á n' el poble de Barcelona.

**FÁBRICA D' ÁCIT PIROLLENYÓS
PIROLEÑITO DE FERRO Y ALUMINA**
Deposit de llenyas y fustas pera carruatges
de JOAN PUIGMARTÍ

Carrer de Floridablanca, 131.—Barcelona.

Especialitat en llenyas de totas classes pera estufas, fornars y confiters.—Llenya d' olivera pera netejar y conservar las calderas de vapor.

Fábrica de cotillas de varias clases

» DE «

FILLAS DE DUAT

ENVIO Á PROVINCIAS

Platería, 42, entrada Palau, 7.-2.º-2.^a

Sucursal: LA ARCHIDUQUESA

Carrer dels Archs, 4—BARCELONA

GENEROS DE PUNT

» DE «

GONZALO COMELLA

3. Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

Florentino
TAPISSEUR ADORNISTA

Se construyen y restauran Sillerías, Reclinatorios, Sommiers y tot lo demás pertinente aquest ram.

CARRER DE XUCLÁ, 19.—BARCELONA.

ENQUADERNACIONES
en un dia luxosas y sencillas *en lo taller de*

PENELLA Y BOSCH
Molas, 29, prop la de Fontanella
BARCELONA.

ESTAMPERIA
de NTRA. SRA. DE LA MERCE
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d'imatges de fusta, de totas classes.

Se construyen oratorios y escaparates.

Oleografias, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas y tarjetas.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS
TANCAT LOS DIAS DE FESTA.—CARRER DELS ARCHS, 7, BOTIGA